

Ambassador College

KORRESPONDANSEKURS

Et internasjonalt kurs for å forstå Bibelen

Guds fryktinngydende skaperverk!

LEKSJON 11

HVA VÅRE KURSDELTAKERE SIER

Tusen takk for hver eneste booklet og artikkel som jeg allerede har mottatt. The Plain Truth og Korrespondansekurset er av uvurderlig verdi. Alt har vært til stor hjelp for meg personlig, men også fordi jeg hver dag diskuterer religion med noen venner – agnostikere og ateister, unge mennesker som tror at Bibelen er en bok uten noen som helst aktualitet for deres liv i dag.

– N. B., Bodø, Norge

Tack för lektionerna i Ambassador College Korrespondanskurs! Jag har funnit dem mycket intressanta och lärorika. Men de väcker också en del frågor. Kanske kommer jag att skriva till eder och be om några förklaringar. Det danska skriftspråket förorsakar mig inga större svårigheter. Bara enstakta ord förstår jag inte ibland. Genom kursen får jag nu också litet övning i danska språket, vilket jag finner mycket trevligt.

– T. W., Vallingby, Sverige

Den skandinaviske redaksjons bemerkning: *Disse mindre «svårigheter» er en av grunnene til at vi er gått over til norsk, som et flertall av skandinaver forstår. Vi håper engang i fremtiden å ha kapasitet, også finansielt, til å oversette til alle fem nordiske språk.*

Jeg takker Dem for de lektioner jeg har modtaget i Deres kursus. De er særdeles interessante. Jeg modtog bogen »The ten commandments«. Jeg ville meget gerne i forbindelse med den læse Deres pjese »Which Day is the Christian Sabbath?« Jeg har ligeledes modtaget Deres bog »The United States and British Commonwealth in Prophecy«. Jeg har læst den fra først til sidst. Vil De i forbindelse med denne bog, sende mig den artikel De omtaler i bogen: »Where did the twelve apostles go?« På forhånd tak.

– A. J., Grindsted, Danmark

De to førstnevnte brosjyrer kommer på norsk.

Jeg vil for det første få takke for dette enestående kurs i bibelstudium. Jeg har mottatt 10 leksjoner på engelsk, men ber Dem stoppe disse under forutsetning av at alle leksjonene etter hvert vil komme på dansk [og norsk]. Hvis det skulle være ting som jeg i sin tid spekulerte på i de senere leksjoner, håper jeg å kunne skrive til Dem og spørre om disse når jeg når frem til dem på ny.

– D. N., Haslum, Norge

Ambassador College

KORRESPONDANSEKURS

LEKSJON 11

Et internasjonalt kurs for å forstå Bibelen, utgitt av the Worldwide Church of God i samarbeide med Ambassador College, 300 West Green St., Pasadena, California 91 123. Forlagsrett 1980 Worldwide Church of God for hele publikasjonens innhold. Alle rettigheter reservert.

Sjefredaktør: HERBERT W. ARMSTRONG

Ansvarshavende redaktør: Richard H. Sedliacik

Assosiert redaktør: John R. Schroeder

Grafisk ansvarlig: Ron Grove

Ansvarlig for utsendelsen: Richard Rice

Norsk oversettelse ved Christian D. Zernichow

DITT ABONNEMENT er blitt betalt av frivillige bidragsytere blant våre kursdeltakere og medarbeidere. Pakkeforsendelser for distribusjon blir ikke gitt eller solgt.

ADRESSER POST vedr. det norske kurs til:
Postboks 2513 Solli, Oslo 2, Norge

Gjelder det andre spørsmål og på engelsk kan du skrive til den nærmeste av følgende adresser:

P.O. Box 111, Pasadena, California 91123, USA

P.O. Box 111, St. Albans, Herts., AL 2 2EG, England

Postboks 211, DK-8100 Århus, Danmark

Box 5380, S-102 46 Stockholm, Sverige

5300 Bonn 1, Postfach 39, Vest Tyskland (tysktalende)

Case Postale 10, 91 rue de la Servette, CH-1211 Genève, Sveits (franktalende)

Postbus 333, Utrecht, Nederland (hollandsktalende)

P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2, Canada

B.P. 121, Succ. A, Montreal, P.Q. H3C 1C5, Canada (franktalende)

P.O. Box 19111, Jerusalem, Israel

P.O. Box 1060, Johannesburg, Syd Afrika 2000

P.O. Box UA30, Union Ave., Salisbury, Zimbabwe (Rhodesia)

G.P.O. Box 345, Sydney, NSW 2001, Australia

P.O. Box 2709, Auckland 1, New Zealand

P.O. Box 2603, Manila 2801, Filippinene

Institución Ambassador, Apartado Postal 5-595, México 5, D.F.

Apartado Aéreo 11430, Bogota 1, D.E., Colombia

G.P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936, Vestindia

PASS PÅ straks å gi beskjed om adresseforandring. Vær da så vennlig å vedlegge den gamle adresselappen og den nye adressen.

Vedrørende omslags- bildet

Guds mirakuløse mesterverk fremgår av dette praktfulle fotografi av en spiral-galakse med milliarder av stjerner. Det var ved den Hellige Ånds ærefryktinnfyldende kraft at Gud skapte det ufattelige univers med dets milliarder av galakser.

Mennesket står i avmektig ærefrykt overfor de enorme krefter som er i virksomhet i universet. Og dog er det få som innser at lovene som styrer alle fysiske fenomener, opprinnelig ble startet og nå holdes i gang ved Guds *dynamiske* Ånd. Gud har kontrollen over hele universet – Gud styrer og opprettholder sin vidstrakte skapning ved hjelp av den Hellige Ånds *kraft!*

Foto: American Stock

HVORFOR VI TRENGER DEN HELLIGE ÅND

Menneskeheten er engasjert i en frustrerende søken etter svar på menneskenes problemer. Allikevel har svarene unngått denne verdens største tenkere. Bare Gud den allmektige Skaper har det endelige svar – om vi bare er villige til å søke det og akseptere det!

Etter i tre og et halvt år å ha opplært sine disipler forberedte Jesus Kristus seg på å ofre seg selv som det endelige offer. Snart ville han bli korsfestet og myrdet av sine samtidige. Etter tre dager og tre netter i gravhvelvingen ville han bli gjenoppvekket for å sitte ved sin himmelske Fars høyre hånd. Hans tolv apostler ville da være banebrytere i det arbeide som han selv personlig hadde startet opp.

Disse menn måtte se den fryktinngydende utsikt i øynene at de skulle bringe et upopulært evangelium til en fiendtlig verden. De måtte regne med mange år med forfølgelser, latterliggjørelse og til og med martyrdød. Ubehagelige utsikter for å si det mildt!

Apostlene ville trenge styrke, oppmuntring og visdom. De ville trenge kjærlighet, tålmodighet og utholdenhet for å følge i Kristi fotspor og utføre hans oppdrag.

Jesus lovet en egen hjelp

Apostlene måtte også kunne fremkalle i erindringen det Kristus hadde lært dem i løpet av sin jordiske prestegjerning. Som jevnt over «ulærde» menn trengte de visdom til å stå ansikt til ansikt med datidens filosofer, lærde og intellektuelle. De trengte tro og mot til å stå imot det sydende hat fra de religiøse lederne som om og om igjen ville forsøke å blåse ut det blaffende Guds Arbeide.

Og Jesus visste det!

Like før sin egen rettergang og korsfestelse sa han til dem: «Jeg vil ikke etterlate eder farløse; jeg kommer til eder» (Joh. 14:18). Kristus aktet å fortsette å lære og understøtte de tolv, men ikke som kjød. Hans Far i himmelen hadde et middel som på mirakuløs måte ville gi apostlene hjelp i deres anstrengelser med å spre det sanne evangelium.

«Men,» sa Jesus, «talsmannen, *den Hellige Ånd*,

som Faderen skal sende i mitt navn, han skal lære eder alle ting, og minne eder om alle ting som jeg har sagt eder» (Joh. 14:26).

Det ord som er oversatt «talsmann», er på gresk *parakletos*, som i Johannes-evangeliet har betydningen «hjelper, rådgiver, mellommann». Det var meningen at Guds Ånd skulle hjelpe og understøtte apostlene i deres arbeide. Og den ville få dem til å huske de ting de hadde lært av sin mester – Jesus Kristus.

En hjelp og trøst for enhver kristen

Men Kristus begrenset ikke den Hellige Ånds hjelp til apostlene alene. Den er en gave som garanteres fullt og helt til enhver som virkelig angrer. Legg merke til apostelen Peters frimodige løfte i Ap.gj. 2:13: «... Omvend eder, og enhver av eder la seg døpe på Jesu Kristi navn til syndenes forlatelse, så *skal I få den Hellige Ånds gave!*»

Og som vi lærte i forrige leksjon, Gud anerkjenner *bare* dem som er i besiddelse av den Hellige Ånd, som sanne kristne (Rom. 8:9-11).

Men hva er så den Hellige Ånd? Hva gjør den? Hva trenger vi den i det hele tatt til?

Svarene på disse spørsmål er av livsviktig betydning for *alle og enhver*, for den Hellige Ånd er det eneste virkelig permanente og varige svar til ethvert menneskes problemer!

Jesus sa: «... jeg er kommet for at de skal ha liv og ha [det i] *overflod*» (Joh. 10:10). En grunn til at Kristus kom til denne jord, var for å lære menneskene livets sanne verdier – den levemåte som ville bringe sann lykke og glede i våre liv.

Men enda viktigere, Kristus kom for å åpenbare måten som vi kan motta Guds gave, evig liv, på. Jesus lærte at med mindre vi mottar og holder fast ved den Hellige Ånd, kan vi aldri gjøre oss håp om å

komme inn i Guds Rike. Hvorfor? Fordi det bare er ved Guds Ånd at vi i dette liv kan utvikle den varige karakter som hører Gud til, og bli gjenoppvekket til et strålende evig liv ved Kristi gjenkomst.

Den Hellige Ånd er nå tilgjengelig

Jesus Kristus kom for å kunnngjøre at nå ville den Hellige Ånd komme – for å gjøre denne kostelige gave fritt tilgjengelig for enhver som i sannhet vil angre og tro. «Den som tror på meg, av hans liv skal det, som Skriften har sagt, rinne strømmer av levende vann. Dette sa han om den Ånd som de skulle få som trodde på ham ...» (Joh. 7:38-39).

Du kan bli i besiddelse av de ressurser som gjør det mulig for deg å leve den type liv som Gud helt fra begynnelsen hadde tilsiktet, og også til syvende og

sist å oppnå evig liv. Men disse ressurser kan kun komme ovenfra, fra Guds Hellige Ånd, ikke inne fra en selv eller det rundt en.

Apostelen Jakob ble inspirert til å minne oss om at «All god gave og all fullkommen gave kommer ovenfra, fra lysenes Far ...» (Jak. 1:17). Vår Skaper står klar til å gi oss del i disse vidunderlige ressurser befordret av den Hellige Ånd, hvis vi bare vil rette oss etter de betingelser som er risset opp i hans Ord.

Den Hellige Ånd er så absolutt *nøkkelen* til Guds åndelige velsignelser. Den er den eneste ingrediens som vil gjøre mennesket i stand til å oppnå hva det innerst inne krever av kjærlighet, glede og fred, som det i så fortvilet grad trenger for virkelig lykke og for å realisere seg selv i dette liv og i all evighet.

La oss nå i langt høyere grad enn hittil ta fatt på å forstå hvorfor vi trenger den Hellige Ånd i våre liv i dag.

LEKSJON 11

Hva den Hellige Ånd virkelig er

Åndelig kvalitet og vesen forekommer så uvanlig for de fleste. Og det er ikke underlig. Åndelige ting er usynlige. De skjernes ikke gjennom våre sanser, bortsett fra at de åpenbares i Bibelens skrifter. Når vi taler om den Hellige Ånd, er det vanskelig å begripe dens natur. Men Bibelen åpenbarer en hel del om Guds Ånd.

I et avsnitt i Leksjon 8 beviste vi ut fra vår gjennomgåelse av Skriftene på avgjørende vis at den Hellige Ånd ikke er en «tredje person» i en avgrenset «treenighet». Vi oppdaget at Guds Ånd er Gudefamiliens kraft og energi såvel som selve Guds natur, liv og sinnelag.

La oss repetere noen av disse avgjørende skriftstedene og studere enda noen få til idet vi legger grunnlaget for å forstå et av Bibelens mest betydningsfulle emner.

1. Hva består Gud av? Joh. 4:24. Men har Faderen og Kristus en bestemt form og skikkelse? 1. Mos. 1:26; Joh. 14:9; Åp. 1:13-16.

Kommentar: Medlemmene i Guds Familie består av guddommelig, udødelig ånd. Ånd er selve livet i Gud. Og dog har Faderen og Sønnen en bestemt form. Gjennom hele Bibelen fortelles det om den skikkelse og de legemsdeler som hver av medlemmene i Guds Familie har. Faderen og Sønnen har begge et hode, hår, øyne, nese, munn, armer, fingre, en torso, ben, føtter, pluss indre organer.

Mennesket ble som vi vet skapt i Guds bilde. Men vi består av timelig, forgjengelig materie. Vi har

ikke evig liv iboende i oss slik som Guds Familie har.

2. Hvilken annen stor forskjell er det på Gud og menneske? Hvorledes er Guds karakteristiske innstilling og hans generelle, mentale legning? Salm. 99:9. Finnes det noen så «hellig» som Gud? 1. Sam. 2:2. Ville du betrakte mennesket i seg selv som «hellig»? Rom. 3:10-18, 23; 8:7; Jer. 17:9.

Kommentar: Ordet «hellig» betyr ren av hjerte eller fri for synd. De to vesener som for øyeblikket utgjør Guds Familie, har en syndfri, «hellig» åndelig sinninnstilling. Den Hellige Ånd gir derfor uttrykk for selve det sinnelag og den karakter som er Guds.

3. Hvilke andre karakteristiske trekk har så Guds Ånd? Esa. 11:2-3. Hvilke ytterligere karaktertrekk eller «frukter» åpenbarer den Hellige Ånd? Gal. 5:22-23; 2. Tim. 1:7.

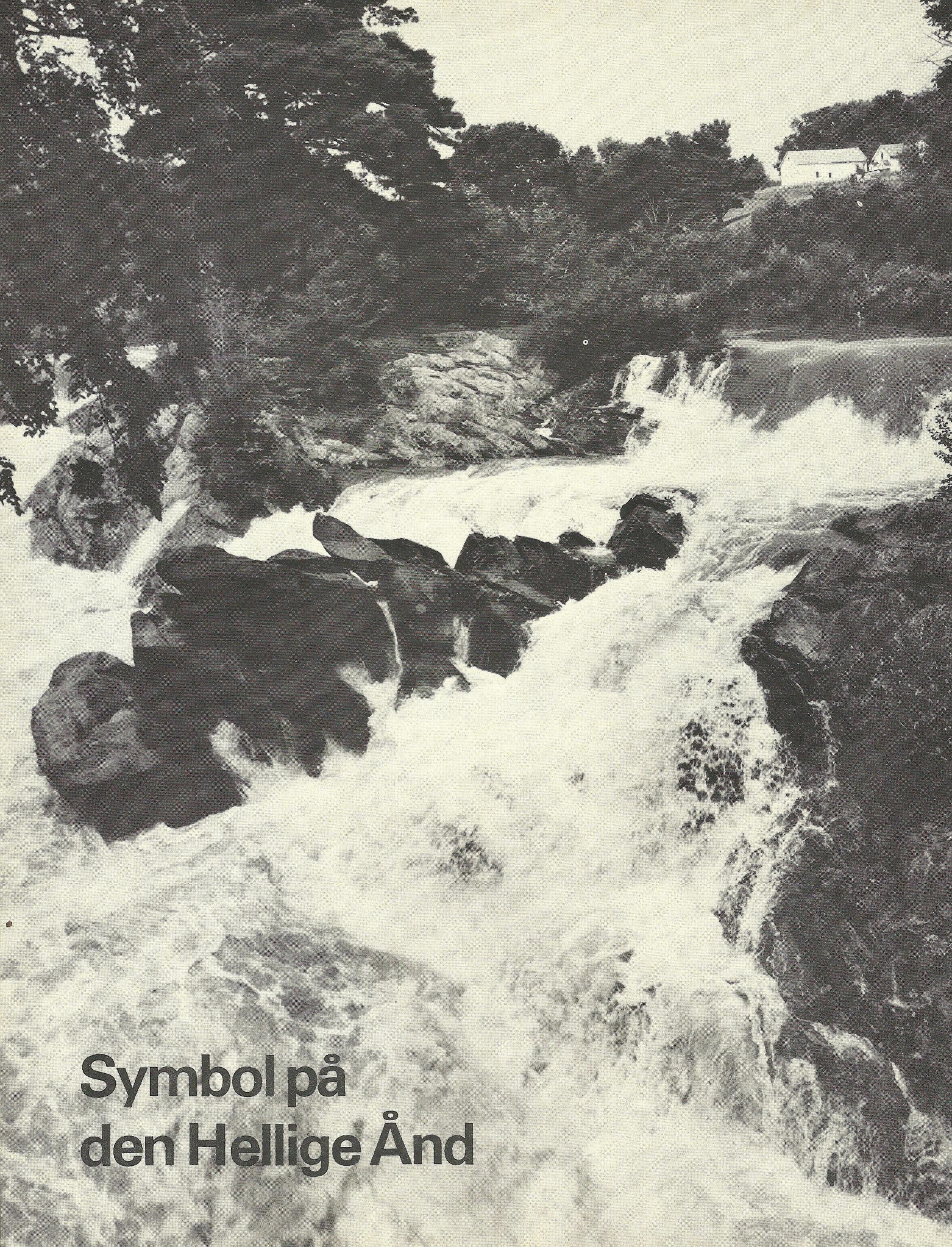
4. Fyller Guds Ånd hele universet? Salm. 139:7-8; Jer. 23:24.

Kommentar: Den Hellige Ånd består på samme måte som materien i forskjellige tilstander. Ikke bare er den det som medlemmene av Guds Familie består av. Den *strømme* også ut fra dem for å fullbyrde deres vilje.

5. Er den Hellige Ånd også den kraft som Gud – urkilden til all kraft skapte allting med? Jer. 32:17;

Foto: H. Armstrong Roberts

Jesus sammenlignet den Hellige Ånd med aktive, dynamiske «strømmer av levende vann» som han gir dem som tørster etter det (Joh. 7:37-38).

**Symbol på
den Hellige Ånd**

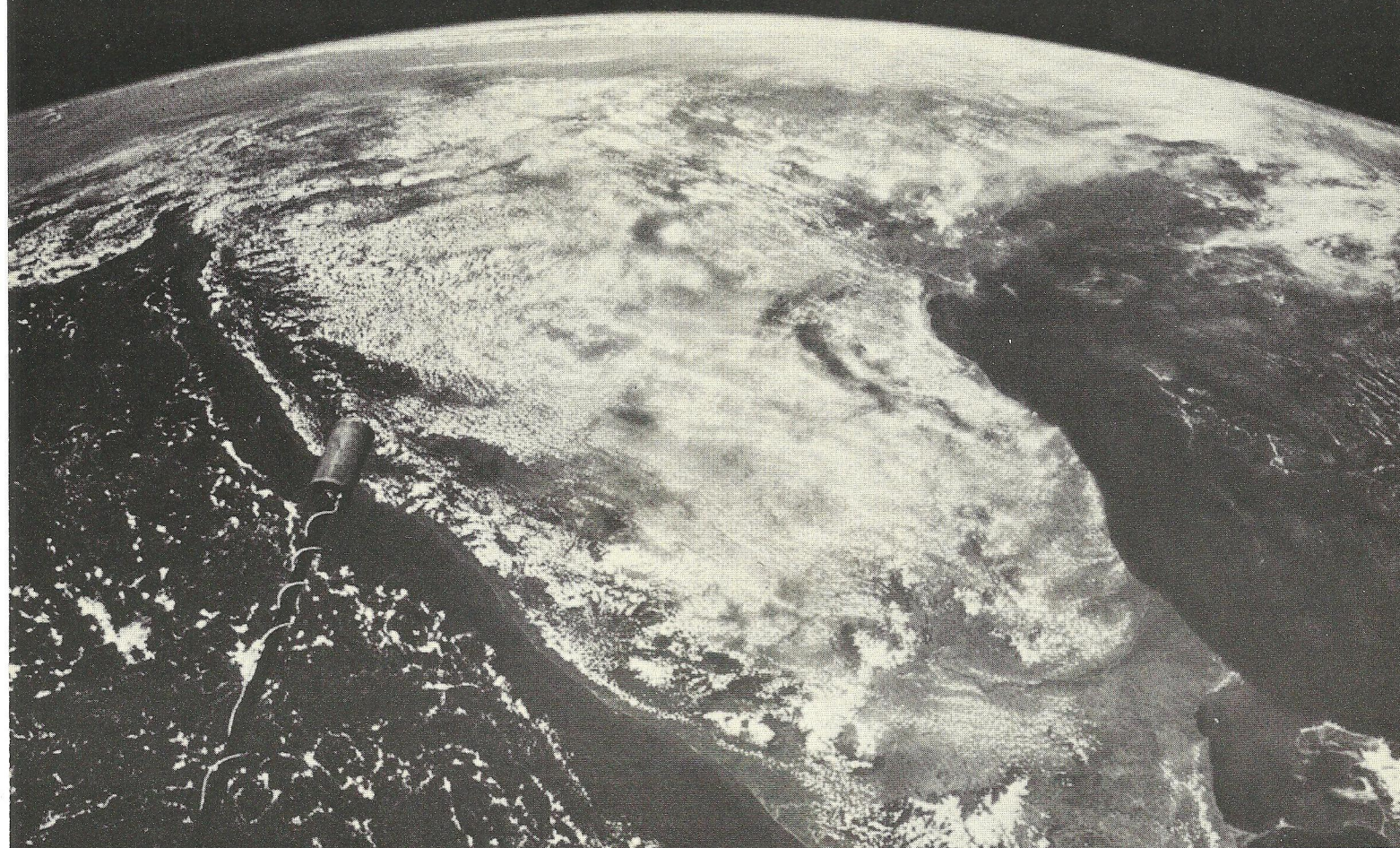

Foto: NASA

Salm. 104:30. Hvorledes brukte Gud den Evindelige sin Krafts Ånd til å frembringe sine forskjellige skapninger? Salm. 148:1-5. Legg merke til ordet «bød» i vers 5. Les også Salme 33:6-9 og 1. Mos. 1:1-3.

Kommentar: Skjønt Faderen og Sønnen blir beskrevet romlig, at de altså er på bestemte steder i rommet i forhold til hinannen, går det ånd ut fra dem begge og, som David sier, fyller den hele universet, på mange måter slik som luften er til stede over alt på jorden. Ånden er faktisk den kanal som Gudefamilien skaper gjennom!

Kristus – Logos eller «Ordet» (Joh. 1:1) – «talte og det ble så.» Det var ved Guds Ånd at Faderens og Sønnens skapende energi ble omformet til den fysiske skapning vi ser rundt oss (Hebr. 11:3). Og det var ved hans Ånd at han gjenskapte jordens overflate (1. Mos. 1).

Mennesket har ikke i seg en slik iboende, åndelig egenskap av skapende kraft. Gud har med hensikt begrenset menneskets kreative evner til utelukkende å ha med den fysiske verden omkring seg å gjøre. Og dermed har mennesket lært seg å arbeide med og

JORDEN ble frembrakt ved Guds Hellige Ånds skapende kraft. Den er «treningsbane» for fremtidige medlemmer av Guds familie.

utnytte de fysiske lover som Gud har satt i gang – og det i en grad som synes å grense opp til det mirakuløse, men ikke desto mindre kun på det *fysiske* plan.

Guds opprinnelige hensikt med å sette mennesket her på jorden var å trene det opp til en lederstilling i Guds rike. Jorden er så å si det øvelsesområde hvor menneskene forberedes til større ansvar så snart de er født inn i Guds verdensstyrende Familie; og det vil innbefatte *bruken* av Guds skapende kraft!

6. Er selve skapningen omkring oss det tause vidnesbyrd på Guds mirakuløse skapende kraft? Rom. 1:20. (Les også hele det korte 26. kapittel i Jobs bok for en mer livlig illustrasjon av Guds *uendelige* kraft. Du vil nok også like å lese kapitlene fra og med 36:22 til og med 42:6 for å se hvor *storslått* Guds kraft virkelig er!)

7. Opprettholder, vedlikeholder og styrer Gud sitt vidstrakte skaperverk? Neh. 9:6; Hebr. 1:2-3; Salm. 66:7.

Kommentar: Gud sitter så å si i kontrollrommet til hele universet og styrer og opprettholder alt med sin Hellige Ånds ærefryktinggydende kraft!

Nøkkelen til evig liv i herlighet

Mennesket er dødelig og underlagt døden. Vi har ikke evig liv og storslagen makt iboende i oss. Evig liv og åndelig makt er Guds *gaver* – egenskaper ved denne Hellige Ånd.

La oss bemerke at det å ha den Hellige Ånd i oss nå er *nøkkelen* til å motta herlig udødelighet ved oppstandelsen.

1. Da Jesus Kristus hadde vært død og begravet i tre døgn, hva skjedde så med Jesus i henhold til den bibelske beretning? 1. Kor. 15:3-4. Hvordan oppreiste Faderen Kristus fra de døde? Efes. 1:19-21. (Merk at vers 17 forteller oss at det er Gud Fader og Kristus som her omtales.)

Kommentar: Det er tydelig nok ved den Hellige Ånds mirakuløse kraft at Gud Fader oppreiste Kristus fra døden til evig liv i herlighet, autoritet og kraft.

2. Finnes det noe bevis på Kristi oppstandelse fra de døde? 1. Kor. 15:5-8.

3. Var Kristus den *første av mange* som vil bli oppreist til evig liv? Ap.gj. 26:23; Kol. 1:18; 1. Kor. 15:22-23; Rom. 8:29.

4. Lover Faderen de sanne kristne at han vil oppreise dem til udødelighet – til å ha andel i hans guddommelige natur og kraft – slik han gjorde det med Jesus? 1. Kor. 6:14; 15:49-53; 2. Pet. 1:4. (Vi vil anbefale at du også leser hele det 15. kapittel av 1. Korinterbrev sammen med Galaterne 3:29; 4:7 og Titus 3:7.)

Hvor avgjørende viktig er det å ha den Hellige Ånd iboende i oss nå for å motta evig liv ved oppstandelsen? Rom. 8:9-11, 14-17.

Kommentar: Bibeltekstene gjør det til overmål klart at Gud ønsker å opphøye det dødelige menneske til Guds eksistensplan – til å bli virkelig åndelig fødte medlemmer av Guds av ånd bestående Familie! Det er også åpenbart at *bare* de som nå har (eller hadde like før de døde) Guds Hellige Ånd, vil bli gitt det evige livs gave ved Kristi gjenkomst. Disse individer, disse sanne kristne, er blitt unnfanget ved Guds Ånd og legger i løpet av sine liv for dagen den Hellige Ånds «frukt» (Gal. 5:22-23). («Åndens frukt vil bli gjennomgått senere i denne leksjon.)

Hvis vi er avlet av Faderen og har Kristi Ånd, da er vi erklært å være «kommende arvinger» – de som fremtidig skal arve *guddommelig natur*, Guds eget sinnelag og det udødelige, uforgjengelige, fullkomne, allmechtige gudeliv!

5. Når og hvor raskt vil en ved Ånd unnfanget persons forvandling skje? 1. Kor. 15:51-52.

6. Hva slags legeme fikk Jesus ved sin oppstandelse? 1. Kor. 15:44-45. Vil de som blir forvandlet ved den kommende oppstandelse, bli gitt samme slags

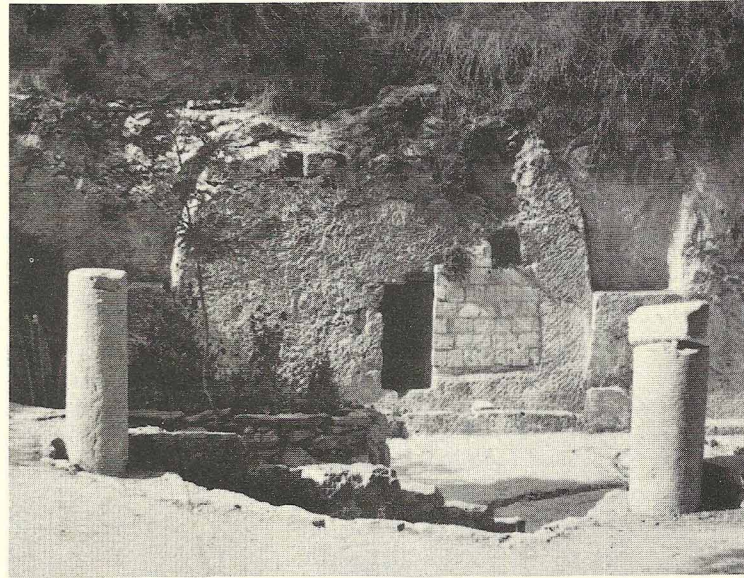
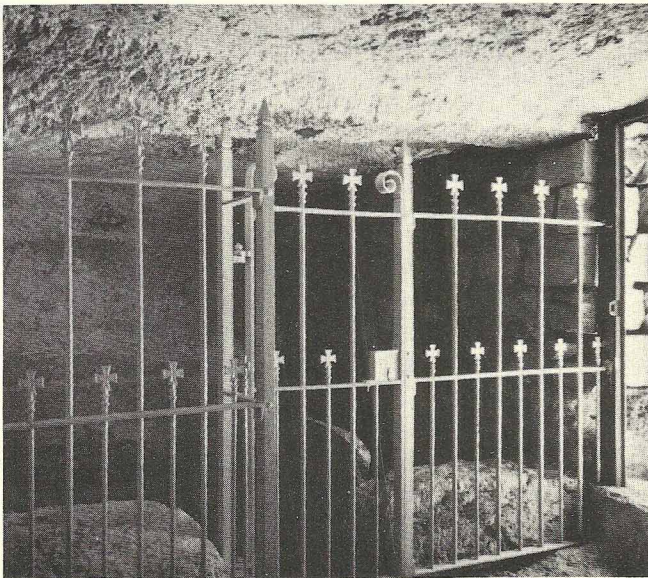

Foto: Ambassador College

JESU GRAV. Gravhvelvingen sett innenfra og utenfra, som Kristus ved Faderens Hellige Ånd ved et mirakel ble oppreist fra til evig herlighet. Et jerngitter beskytter mit tusener av suvenirhungrige turister som hvert år reiser til Jerusalem.

herlig legeme som Kristus har i dag? Fil. 3:20-21; 1. Joh. 3:2.

Kommentar: De vil da få et legeme som består av ånd, lik det som Kristus har nå. Deres naturlige dødelige legemer vil plutselig bli forvandlet til legemer av ånd, hvis de ennå er i live når oppstandelsen skjer. Hvis de er døde vil de bli gjenreist fra graven med nye åndelige legemer (1. Tess. 4:14-17).

7. Var Jesus med sitt legeme av ånd i stand til plutselig å komme til syne og til å forsvinne? Luk. 24:36-37, 31. Var han i stand til å gå igjennom stengsler eller vegger? Joh. 20:19. Kan en som består av ånd forvandle seg til (eller manifestere seg som) dødelig kjøtt og ben om det er nødvendig? Luk. 24:37-39.

Kommentar: Når man blir et åndelig vesen, blir man også i stand til å utføre alle slags mirakuløse handlinger på samme måte som Kristus. Som åndelig fødte medlemmer av Guds Familie og med Guds karakter vil selvsagt alt bli gjort i henhold til Faderens vilje, idet han alltid vil ha overledelsen.

8. Er åndelige legemer i stand til å reise gjennom rommet med en voldsom fart? Sammenlign Joh. 20:17, 19 med Matt. 28:9.

Kommentar: Legg merke til at Kristus drog til Faderen i himmelen og tilbake til jorden på *samme dag!*

9. Når en person er blitt forvandlet til ånd, kan han da noen sinne dø på ny? Luk. 20:35-36.

10. Ville Jesus bli «herliggjort» etter sin oppstandelse? Joh. 17:4-5; Hebr. 2:9. Hvorledes ser Kristi og Faderens herliggjorte legemer ut når de er synlige for mennesker? Åp. 1:13-16. (Menneskesønnen som her er nevnt, er den herliggjorte Kristus.)

Kommentar: Jesus Kristus hadde et herlig, strålende, åndelig legeme, som var likt det Faderen hadde, før han antok menneskelig skikkelse. Etter sin oppstandelse fikk han igjen den samme makt og herlighet som før. Selv når han viste seg som bare en skygge av sin åndelige herlighet – så dødelige mennesker kunne få en idé om dets storslagenhet – utstrålte Kristi herliggjorte, åndelige legeme lys like skinnende som solen!

11. Vil Gud også «herliggjøre» alle sine åndelig avlede barn ved oppstandelsen ved å gi dem denne samme store makt og herlighet? Rom. 8:17; Kol. 3:4.

12. Hvordan ga Jesus sine disipler et flyktig glimt av denne fremtidige, herliggjorte tilstand? Matt. 17:1-2. Hvilket annet skriftsted gir oss en forestilling om den fremtidige, herliggjorte tilstand hos dem som blir født igjen ved oppstandelsen? Dan. 12:2-3.

Kommentar: Den endelige herlighet som Guds åndelig avlede barn skal motta ved oppstandelsen, vil bli så storslått at den vil få dem til å skinne som

himmelens strålende stjerner. Alt dette kan bare bli til virkelighet hvis Guds Ånd arbeider i en *nå!*

(På dette stadium vil vi anbefale at du repeterer materialet fra sidene 12-13 i leksjon 8, som handler om åndelig unnfangelse, og som vi nå skal gi et resymé av i det neste avsnitt.)

Vår åndelige skapelse er nå mulig!

I leksjon 8 lærte vi den bibelske definisjon på hva det vil si å bli «født på ny.» Vi oppdaget at sanne kristne allerede i dette liv er Gud Faders åndelige barn (1. Joh. 3:1-2). Men selv om de er ansett som Guds barn, er de nå bare kommende arvinger (Rom. 8:14-17) – slike som en gang i fremtiden skal arve.

Hvorfor?

Fordi de nå bare er *unnfangede* barn. Det er bare etter at de er *født* av Gud, at de blir arvinger av Guds kongerike idet de er blitt guddommelige, evige medlemmer av Guds Familie.

Før annen fase av menneskets skapelse – vår *åndelige skapelse* – kan ta til, må Gud Fader først befrukte hver og en av oss åndelig. Når vi blir et unnfanget medlem av Guds Familie, mottar vi i samme øyeblikk en del av – en sædcelle eller en kim – fra Faderens Hellige Ånd. «... at den Hellige Ånds gave var blitt *utgytt* også over hedningene» (Ap.gj. 10:45). Denne gave blir «utgytt også over hedningene» (Ap.gj. 10:45). Denne gave blir «utgytt» fra Faderen i himmelen og på samme måte som den kjødelige, livgivende sæd, forener den seg med den «menneskelige» ånd i sinnet til hver og en av oss ved omvendelsen. (Husk at vi i leksjon 5 studerte de skriftsteder som hadde med «ånden i mennesket» å gjøre.) Hvert menneskesinn er som en liten eggcelle som den Hellige Ånds sæd forener seg med.

Vi er altså så å si impregnert med «sæden» eller kimen til evig liv (1. Pet. 1:3-4, 23; Jak. 1:18. Som vi lærte i leksjon 8 burde uttrykket «gjenfødt» i 1. Peter 1:23 korrekt vært oversatt med «*gjenunnfanget*»). Denne impregnering er en befruktning ved Guds åndelige liv i våre sinn, som gjør oss til Guds virkelige barn (om enn ennå ufødte), for vi skal bli lik vår himmelske Far når vi endelig er født inn i Guds Familie.

Vi lærte også i leksjon 8 at den del av den Hellige Ånd som en kan motta som en unnfangelse, gjør mere enn å gi oss muligheten til evig liv. Den inngir i oss de karaktertrekk og det sinnelag som Gud Fader den Allmektige i himmelen har, akkurat som en kjødelig fars fysiske sæd overfører farens trekk til hans nylig avlede avkom. Og akkurat som et nylig unnfanget fysisk foster må begynne å vokse i sin mors skjød, må vi også begynne å vokse åndelig etter å være unnfanget ved Guds Ånd.

Hvis du virkelig er den type kristen som er beskrevet i Bibelen, da er du nå et av Gud *befruktede* barn. Du ble befruktet med den åndelige sæd eller kim til evig liv slik at du kan begynne på prosessen med å vokse åndelig. Men du er ennå ikke født av Gud. Du består ennå ikke av ånd – du er ennå ikke udødelig. Og hvis du ennå ikke er befruktet av Gud – ennå ikke er en ekte kristen etter Bibelens definisjon (Rom. 8:9), da har du ennå *ikke en gang begynt på denne prosess!*

La oss nå se litt nøyere på emnet åndelig vekst, når først et individ er unnfanget ved Guds Hellige Ånd.

Åndelig vekst

Bibelen viser at før et av Guds åndelig avlede barn kan bli født inn i Guds guddommelige Familie, må det vokse i åndelig forstand. Mens det ennå er dødelig må det bli mere lik Gud – utvikle mer og mer av selve Jesu Kristi karakter.

La oss studere de skriftstedene som viser hvordan denne mirakuløse forvandling og vekst kan bli utført.

1. Må åndelig unnfangede kristne endre sin tidligere levemåte som gikk imot Guds lov? Rom. 12:1-2. Hva er det denne forvandlingsprosessen frembringer i sanne kristne? Efe. 4:22-24. Les også versene 25-32 i kapittel 4 og versene 1-12 i kapittel 5.

Kommentar: Ens grunnleggende sinnsinnstilling må forandres – bli omvendt. Denne forvandlingen er et storslagent foretagende. Dertil kreves et mirakel! Det å motta og ha den Hellige Ånd i seg er den kraft som trenges for å hjelpe en å fornye sitt sinnelag.

2. Er derfor unnfangede kristne oppfordret til å vokse åndelig? 2. Pet. 3:18. Bør de være som ydmyke små barn som skal vokse opp – denne gang åndelig? 1. Peter 2:1-2; Matt. 18:2-3.

Kommentar: Så snart vi har angret og mottatt Guds Hellige Ånd er, som tidligere forklart, guddommelig liv unnfanget i våre sinn. Vårt åndelige liv er begynt som et meget lite «frø» som så må «vokse.»

For å vokse åndelig må vi innta *åndelig føde*. På samme måte som et lite foster i en mors liv må ernæres ved livgivende føde gjennom morkaken, må vi bli ernært ved Guds Ord. «... de ord som jeg har talt til eder,» sa Jesus, «er ånd og er liv.» (Joh. 6:63). De ordene er gjengitt i Bibelen, og Jesus sa vi skal leve av hvet ord fra Gud (Matt. 4:4). Vi inntar disse livgivende ord fra Bibelen ved å lese, studere og meditere (tenke) over det vi leser.

Vi inntar også åndelig føde ved personlig, intim og daglig kontakt med Gud i bønn og ved regelmessig, kristent samkvem med Guds andre unnfangede barn i hans menighet. (Mer om det senere.)

3. Er det meningen at vi skal arbeide med å utvikle nettopp de karaktertrekk som er Guds? Matt. 5:48.

Kommentar: Da det er umulig for noe menneske (unntatt Jesus Kristus som ble dødelig kjød og blod) å oppnå absolutt åndelig fullkommenhet i dette liv, er den klare hensikt med Jesu uttalelse at vi skal *streve med å bli* «fullkomne» – slik som vår himmelske Far er det.

Bare når vi er født på ny ved oppstandelsen vil denne prosess være fullbyrdet, for da vil vi faktisk være fullkomne, slik Faderen og Kristus er det nå (1. Joh. 3:2, 9). Men i mellomtiden ber Jesus oss å *streve* mot det målet og *vokse frem mot* åndelig fullkommenhet mens vi ennå er dødelige!

Men hva er så egentlig åndelig vekst? Det er å utvikle Guds åndelige karakter i oss! Det at våre sinn blir gjennomsyret med Guds Hellige Ånd vil plante kimen til Guds guddommelige natur i oss. Derfor må vi, så snart vi er åndelig unnfanget, vokse litt etter litt for å bli mer og mer lik Gud i måten å tenke og handle på og gripe tingene an.

Vi utvikler selve Guds karakter ved å lyde ham og ved å gi av oss selv til andre ved å tjene og hjelpe våre medmennesker. Denne type karakter utvikles i de kristne ved det uavhengige, frie valg kombinert med opplæring, erfaring, prøvelse og testing.

Det er av interesse å merke seg at årelang erfaring med mennesker av alle samfunnslag og i alle livets forhold har vist at hver eneste kristen som virkelig vokser og utvikler sin karakter åndelig, *har sitt sinn fullt og helt engasjert i Guds arbeide*, som den levende Kristus har kalt sine tjenere til å utføre som sine redskap. Ens «gjerninger» innbefatter derfor den andel man har med å hjelpe til å spre Kisti sanne evangeliums gode nyheter til den hele menneskehet. (Matt. 24:14; 28:19-20).

4. Hvem må alle åndelig unnfangede kristne søke å leve opp till ifølge apostelen Paulus? Efe. 4:15. Hva skal det endelige resultat av denne utviklingsprosess være? Gal. 4:19; Efe. 4:13.

5. Vil Kristus «leve» i en åndelig unnfanget kristen for å hjelpe ham med å vokse åndelig? Kol. 1:27-29; Gal. 2:20; 1. Joh. 4:2-4; Hebr. 13:20-21.

Oversetters kommentar: Det greske inspirerte ord i Kol. 1:27 som i flere skandinaviske bibler er oversatt til «iblandt» er «*en*» og betyr primært «*i*» slik det også korrekt er oversatt i alle de øvrige her citerte skriftstedene. En mere rammende oversettelse vil altså lyde: «... det er Kristus *i* eder, håpet om herlighet.»

Nøyaktig hvordan er det Kristus lever i oss? Fil. 1:19; 2:5; Rom. 8:8-10; Tit. 3:5-6.

Kommentar: Ikke bare må Guds Ord strømme inn i våre sinn ved bibelstudier, men også *ånd* må

strømme inn i våre sinn. Husk at hver åndelig unnfanget kristen har mottatt Guds Hellige Ånd, som forenet seg med den menneskeånd, som er i alles og enhvers sinn. Dette er det som avler oss. Men dette nye åndelige liv må vokse åndelig, i mangt og meget som et foster i mors liv – til det til slutt blir født.

I tillegg til det åndelige livs sæd som kommer fra Faderen, må det komme en *stadig tilførsel av Ånd som Jesus Kristus sender*. (Joh. 7:37-39), så våre sinn kan vokse i åndelig forstand. Bare på denne måten kan våre sinn bli mer og mer åndelige og vokse i retning av Kristi åndelige karakters modenhet.

Jesus Kristus er det *personifiserte* Ordet – Kristus er Bibelen i handling. Hvis vi har «Kristi sinn» – hvis Jesus Kristus så å si lever sitt liv i oss ved hjelp av den Hellige Ånd – da har vi til disposisjon den kraft til å vokse åndelig i samme grad som vi lar Guds Ånd råde. Det står i vår makt å *vokse mot* det fullkomne mot den karakter som er Gud lik.

La oss trekke en annen analogi for å forstå det enda bedre. Ånden som vi kan få kan sammenlignes med elektrisk strøm som går gjennom en lypære. Vi er pæren. Men det ville ikke bli noe lys uten en glødetråd på innsiden af pæren. Tråden kan sammenlignes med den åndelige sæd fra Faderen. Ånden fra Kristus kan sammenlignes med elektrisiteten som strømmer gjennom tråden. Etter som vi mottar mere Ånd fra Kristus vil vi utstråle mere «åndelig lys»!

Uttrykket «fylt av Ånden» (Efe. 5:18) betyr ikke å bli fylt med følelsesmessige utslag, som kommer fra det rent kjødelige og ikke fra Guds Ånd. Det betyr at vi er gjennomsyret av Guds Ånd som blir administrert av Jesus Kristus i hans embede som ypperste prest.

Legg igjen merke til hvordan Paulus forklarte dette da han skrev til åndelig unnfangede kristne i menigheten i Rom: «Men I er ikke i kjødet» – ikke motivert av kjødelige lyster – «men i Ånden» – motivert og ledet av den Hellige Ånd – «såfremt Guds Ånd bor i eder» – d.v.s. den Hellige Ånd fra Gud Fader som overfører hans karaktertrekk. Men legg merke til det som Paulus tilføyer: «men har noen ikke Kristi Ånd, da hører han ikke ham til.» (Rom. 8:9). Da tilhører han ikke Kristus – da er han ingen *virkelig* kristen!

Paulus skriver her om den Hellige Ånd fra Gud Fader, som unnfanger oss så vi blir Guds barn, og Jesu Kristi Ånd, som fyller våre sinn så vi kan vokse åndelig og bli i stand til å motstå synd ved å gi oss styrke til å beseire djevelens innstilling som fører oss til å synde. Denne unnfangelse og vekst ved den Hellige Ånd er dessverre aldri blitt forstått av folk flest.

Store åndelige goder nå

Vi har allerede sett at mange fantastiske velsignelser er mulig gjort ved at den Hellige Ånd bor i oss. Men det er enda flere store goder som er tilgjengelige ved Guds Hellige Ånd.

1. Hvor meget er det egentlig Gud ved sin guddommelige kraft gjør tilgjengelig for åndelig unnfangede kristne? 2. Pet. 1:3.

2. Kan menneskesinnet – som bare har menneskeånden til disposisjon, den som bare gir menneskelig forståelse – fatte Guds *åndelige* saker? 1. Kor. 2:9, 14. Hva må *legges til* for at et menneske skal kunne fatte åndelig åpenbaret viten? Vers 10-13.

Kommentar: Den Hellige Ånd gir en evnen til å fatte og begripe åndelige begreper og prinsipper – Guds egentlige sannheter!

I Joh. 6:63 åpenbarer Kristus at hans ord er av åndelig natur: «De ord som jeg har talt til eder, er *ånd...*» Gud har også åpenbaret i Romerbrevet 7:14 at hans *lov* er åndelig. Derfor ser vi at Bibelen og de lover og prinsipper er åndelige i sin legning. Og åndelige ting kan *ikke* fattes av en som ikke besidder Guds Ånd.

Dette er ikke det samme som å si at Bibelen ikke kan forstås på akademisk vis. Mange er sterkt innforstått med hva den sier – enkelte kan til og med sitere store deler av Guds Ord etter hukommelsen. Men Gud inspirerte Paulus til å si at åndelige ting er *hinsides* det som kan fattes av det menneskelige intellekt alene!

Åndelige ting kan ganske enkelt ikke sees med øyet, høres med øret eller føles med hendene. Menneskesinnet, som bare kan motta kunnskap gjennom disse fysiske kanaler, kan aldri virkelig fatte åndelige begreper og prinsipper uten hjelp av Guds Hellige Ånd. De skarpeste vitenskapelige og filosofiske personligheter kan ganske enkelt ikke nå frem til full viten og forståelse av *åndelige* sannheter ved hjelp av sin naturgitte intelligens.

Like så sikkert som at ingen dyrehjerne, som f.eks. den til en ku, kan fatte eller forstå *menneskers* forehavender, kan heller ikke noe menneskesinn fatte åndelige ting på det guddommelige plan med mindre og inntil det har mottatt Guds Hellige Ånd!

Uten den Hellige Ånd kan et menneske ikke virkelig forstå Bibelen. Og derfor er gjennomsnitts mennesket fiendtlig mot – og uimottagelig for Guds sannheter og ser på dem som forstår og etterlever dem som merkelige! Som Paulus sa, åndelige ting er «*dårskap*» for den uomvendte (1. Kor. 2:14).

Før de ble omvendt forstod ikke Guds avlede barn Bibelen og Guds levevis. Men så begynte Gud ved sin Ånd å dra dem (Joh. 6:44) til Kristus. Han

begynte å gi dem en viss åndelig forståelse. De ble ledet til å forstå dybden i sann anger og omvendelse. Etter dåpen og mottagelsen av den avlende Ånd fra Faderen og Kristi Ånd, begynte de i sannhet å holde Guds lover og fatte og forstå deres storhet. Og jo mer de ga seg over til Gud og hans lov, dess større ble deres åndelige forståelse. Legg merke til hva Gud inspirerte David til å skrive i denne henseende: «Å frykte Herren er begynnelsen til visdom; *god* forstand [eller rettere: *forståelse*] har alle de som *GJØR* deretter [d.v.s. lyder budene] ...» (Salm. 111:10).

3. Er derfor det kjødelige sinn (attrå), som vi alle er født med, ute av stand til å fatte den sanne åndelige hensikt med Guds lov og derfor ute av stand til å lyde den – ute av stand til virkelig å elske Gud og mennesker? Rom. 8:7-8; Jer. 17:9; Gal. 5:19-21.

4. Men hvilke anlegg har et åndelig motivert sinn? Rom. 8:6, Gal. 5:22-23. Vil den Hellige Ånd i oss gi oss styrke til å gjøre gode gjerninger – til faktisk å *lyde* Gud? Fil. 2:13; Hebr. 13:20-21.

Kommentar: Det er viktig å forstå at den Hellige Ånd ikke vil beherske deg, slik som en demonisk ånd av Djevelens rike vil gjøre det. Og at Guds Ånd i deg ikke vil tvinge deg til å leve rettferdig. Men den vil styrke deg åndelig og også fysisk om nødvendig, til å gjøre Guds vilje i den grad *du* setter din vilje inn på å beslutte å *følge* Guds Ånd etter som den *leder* deg til å se og forstå Guds vei.

5. Har Guds avlede barn også direkte adgang til Faderen og Kristus i himmelen? Efe. 2:13-14, 18; Hebr. 10:19-20; 4:14-16. Hva er den spesielle fordel ved dette nære forholdet? Matt. 21:22; Hebr. 4:16. Hvorfor kan vi få det vi ber om? 1. Joh. 3:22-24; 5:14.

Kommentar: En kristen kan komme frimodig til Faderen og til Kristus sønnen i bønn for å be om hjelp av en hvilken som helst form som måtte være nødvendig, og kan vente å motta den hjelpen i henhold til Guds vilje, hvis han strever etter å behage Gud ved den måten han fører sitt liv.

Guddommelig ledelse, inngripen, visdom, forståelse og inspirasjon såvel som beskyttelse, legitime fornødenheter og *styrke* til å gjøre Guds vilje – alt dette og mere til er tilgjengelig gjennom kontakt med Gud slik det er gjort mulig ved hans Ånd.

6. På hvilken annen måte hjelper den Hellige Ånd en kristen? Rom. 8:26-27.

7. Skjenker Gud også de mennesker som er hans redskap, den åndelige kraft som er nødvendig for å lede hans arbeide her på jorden? Ap.gj. 1:8; Matt. 28:18-20.

Kommentar: Den Hellige Ånds gave sørger for den kraft hvorved Kristi store oppdrag, å preke Evangeliet til hele verden, kan utføres. Den kraften er i

virksomhet og arbeider dynamisk i det sammensatte legeme av kristne, som Gud har kalt for å utføre hans arbeide i de siste dager, idag!

«Åndens frukter»

Husk at tilstedeværelsen av Guds Ånd i ens sinn – eller mangelen på samme – er den eneste faktor som bestemmer om et individ er virkelig en kristen eller ikke (Rom. 8:9). Derfor er det bydende nødvendig at vi forstår akkurat *hvordan* den Hellige Ånd vil vise seg i en kristens liv.

1. Ga Jesus klart tilkjenne at en skal kjennes på sine «frukter» eller gjerninger? Matt. 7:20. På hvilken måte karakteriserte han seg selv, Faderen og dem som følger dem? Joh. 15:1-8. Venter Gud av de kristne at de bare skal bære lite frukt? Vers 5 og 8.

Kommentar: Dette er grunnen til at Kristus kaller og utvelger sine disipler – at de skal *bære frukt!* «I har ikke utvalgt meg, men jeg har utvalgt eder, og jeg har satt eder til å gå ut og *bære frukt*, frukt som varer ...» (Joh. 15:16).

Jesus talte *ikke* om en forbigående, kriblende følelse eller opplevelse – koblet sammen med et «vitnesbyrd» – som skal bevise at man er en av hans. Man må *ledes* av den Hellige Ånd for å tilhøre Kristus (Rom. 8:14), og *bære åndelig frukt!*

Men hva er det Guds Ånd dirigerer og lede en til å gjøre? Hva slags åndelige «frukter,» eller *resultater*, frembringer den Hellige Ånd hos den som strever med å gjøre Guds vilje?

Frukt klassifiseres som den spiselige, *nyttbare* del av en plante eller et vintre. Kristus er «vintreet» og vi – hvis vi er hans av ham avlede barn – er »grenene.» Vår frukt er det vi frembringer som kristne og som Jesus Kristus kan gjøre bruk av.

Nå kommer altså det *gode* vi frembringer fra vintreet – fra Kristus! La oss forstå dette. Et vintre frembringer druer, ikke torner. Et epletre frembringer epler, ikke tistler. Vintreet bestemmer hva slags frukt som skal bæres. Ved denne enkle analogi ser vi at det er Kristus som bestemmer hva slags frukt vi som kristne skal bære. Den frukten er et resultat av at vi har Kristi sinnelag virksomt i oss, og det er gjort mulig ved Guds Ånd.

2. Hvordan ga Paulus, som var inspirert av Kristus, et omriss av den frukt som den Hellige Ånd produserer i en kristen? Gal. 5:22.

Kommentar: Den Hellige Ånd tildeler en Guds karaktertrekk. Hvis vi i vår livsførsel mangler disse karaktertrekk, da er det sannsynlig at vi vil frembringe mange av den motsatte type frukter som ble betegnet som «kjødets gjerninger.» Disse uønskede gjerninger er beskrevet i Galaterbrevet 5:19-21. De innbefatter stridigheter, splittelse og andre forkaste-

lige sinnstilstander. Alle disse kjødets gjerninger bidrar til den generelt elendige og ulykkelige sinnstilstand hos det enkelte individ, siden de er helt igjennom utilfredsstillende og uten å gi en følelsen av å ha utrettet noe.

3. Hvilken er den aller første frukt på listen til Paulus? Gal. 5:22; Rom. 5:5. Er kjærlighet det grunnleggende karaktertrekk i Guds natur? 1. Joh. 4:16. Er den den største egenskap som Gud overfører til oss ved den Hellige Ånd? 1. Kor. 13:13. (Les like godt hele kapittel 13.)

Kommentar: Den første og allerviktigste frukt av Guds Ånd når den bor i omvendte menneskers hjerter og sinn, er KJÆRLIGHET. Det er ikke bare en annen form for menneskelig kjærlighet, men en guddommelig kjærlighet som kommer direkte fra Gud!

4. Er det den samme kjærlighet som gjør oss i stand til å «oppfylle» – til å lyde – Guds lov? Rom. 13:10.

Kommentar: Guds kjærlighet – som gis til menneskene ved den Hellige Ånd – løper ned gjennom det elveleie som er Guds lov – De ti Bud. Den manifesterer seg først og fremst ved beundring og ærefrykt for Gud og bokstavelig *lydighet* mot ham; og dernest ved utadventt omhu, medlidenhet, barmhjertighet og tjenstvillighet overfor andre mennesker (se Matt. 22:37-40).

Det opprinnelige greske ordet for «kjærlighet» (i Gal. 5:22) er *agape*. I denne sammenheng betyr det hengivenhet eller vennlig omsorg – et intenst ønske om å tjene Gud og menneske. Johannes sa: «På dette kjenner vi at vi elsker Guds barn, når vi elsker Gud og holder hans bud. *For dette er til Gud (Guds kjærlighet) at vi holder hans bud ...*» (Joh. 5:2-3).

Legg merke til de to nødvendige ingrediensene: 1) elsk Gud og 2) elsk Guds barn – menneskene.

5. Hvilken er en av hovedmåtene som kjærlighet viser seg på overfor vår neste? Rom. 13:10.

Kommentar: La du merke til det? Den type kjærlighet som følger med Guds Ånd gjør *ikke noe ondt* mot noen som helst! Guds kjærlighet er tvert om det motsatte – en dyp hengivenhet og et sterkt ønske om å tjene, hjelpe og oppmuntre andre.

Når du får den Hellige Ånd, er dette den aller første frukt du skulle begynne å vise. Du skulle ikke tenke eller gjøre noe ondt mot noen som helst, men tvert om lære, utvikle, tenke over og arbeide på en dyptpløyende omsorg for andre – og et ivrig ønske om å tjene Gud og mennesker.

Dette er så sannelig et høyt krav! Men i løpet av en viss tid – slett ikke straks – *kan* du begynne å utvise denne vidunderlige frukt i ditt liv etter hvert som du anvender og gjør bruk av Guds Hellige Ånd.

De andre av Åndens frukter som ble nevnt av

Paulus i Galaterbrevet 5:22 og som vi nå skal dekke, understreker dette med en kjærlig innstilling. De er ganske enkelt ytterligere uttrykk for denne guddommelige kjærlighet som blir gitt til et individ som Gud avler med sin Hellige Ånd.

6. Hvilken er den annen frukt som Paulus har på sin liste i Galaterbrevet 5:22? Er det Guds vilje at vi faktisk skal være fylt med glede? Rom. 15:13.

Kommentar: Noen tror at «glede» er sluttresultatet av en eller annen form for selvtilfredsstillelse – som å ha fått en ny leke, ny bil, ny kjæreste, nytt hjem eller en baby osv. Kjødelig sett så er den stemningen man føler når tingene går som man ønsker, «glede.»

7. Gir Bibelen en rikere, dypere mening med denne så livsviktige frukt av Guds Ånd? Luk. 15:7, 10.

Kommentar: Hva er det som gir englene glede? Er det noe den enkelte personlig får? Er det noe som legges til eller tilfredsstiller jeget på noen måte? Det er ikke noe av dette. Deres glede består i å se at *andre* mottar noe som er godt for dem – i dette tilfelle som et resultat av at folk omvender seg, noe som til sist fører til evig sønnekår i Guds rike. Englene er strålende glade for å se mennesker begynne å lære *livets vei*, en vei som ender med gode, varige, uavbrutte velsignelser i Guds rike.

8. Hva slags glede er det Jesus Kristus opplever? Hebr. 12:2.

Kommentar: Kristus var villig til å lide, idet han så frem til den virkelige glede han ville oppleve ved å se medarvinger født inn i Guds rike. Dette var mulig gjort utelukkende ved at hans liv ble ofret!

Den «glede» som man oppnår ved personlig selvtilfredsstillelse er bare midlertidig. Bilen slites ned, ballspillet tar slutt, babyen vokser opp, magen tømmes. Ingen av disse fysiske tingene – selv om det er i sin fulle orden å nyte dem for en tid – kan bringe permanent, varig glede. Kristus og de rettskafne englene får glede ved det *utadventte*, *å gi av seg selv til Gud og andre!* Denne «type» glede varer i all evighet og forlanger ikke stadig å bli strammet opp og fornyet ved at man får stadig større mål innfrid og nye gjenstander og ting anskaffet.

9. Hvilken frukt er den tredje som Guds Ånd vil fremvise i en kristens liv? Gal. 5:22.

Kommentar: Fred i sinnet er noe enhver ville like å ha, men som så få virkelig har. Mange forsøker forgjeves å oppnå sinnsro ved å flykte inn i alkoholisme, andre former for narkotikamisbruk, besynderlige aktiviteter osv. En som virkelig har fred i sinnet, har større kontroll over sine følelser – selv i vanskelige situasjoner. Han har gleden av større ro og fred, samt stille klarsinn og orden i tankegangen.

10. Får man fred i sinnet av å holde De ti Bud? Salm. 119:165.

Kommentar: Ingen som til stadighet bryter Guds lov, kan ha virkelig fred i sinnet. Han vil leve med frykt, frustrasjoner og skyldfølelse. Merk hvor godt Davids ord passer inn:

Har en tyv fred i sinnet når en politibil kjører forbi? Hvis han er en god skuespiller, kan han se slik ut utvendig, men innvendig er han en syvende kjele som på det varmeste er aktivisert av sine adrenalin-kjertler. Hele tiden må han være klar til å løpe og flykte. Dette menneske kan aldri finne virkelig fred, med mindre eller inntil han angret – og *SLUTTER* med å bryte Guds ti Bud, og særlig det åttende [i norsk oversettelse kalt det syvende]!

En løgner har det ikke bedre. Han må fortsette å lyve for å dekke over de løgner han allerede har fortalt. Salomo skrev: «Brød vunnet ved svik smaker mannen søtt, men siden blir hans munn full av småsten» (Ord. 20:17). Løgneren må alltid være på vakt for å unngå at han senere må «svelge sine ord.» Og når han til slutt gjør det, vil de smake som småsten. En kan aldri ha fred i sinnet med den slags press over seg hele tiden.

Den som holder Guds lov vet at han gjør det rette. Hans mål og hensikter er stabilisert. Hans liv er ikke fylt av skaffelser. Han har ingen skyldfølelse. Han har fred med Gud, med seg selv og med sin neste. Han har «den Guds fred som overgår all forstand» (Fil. 4:7).

11. Hvilken er den fjerde av den Hellige Ånds frukter? Gal. 5:22.

Kommentar: Langmodighet har med tålmodighet å gjøre. Deri ligger også ovebærenhet og mildhet, som igjen er evnen til å vise nåde. En som er snarsint og lett blir opprørt over andres feil og manglende evner, innbyr til reelle vanskeligheter for seg selv – fysisk såvel som åndelig. Sykdom som er satt igang av stemninger, kan være resultatet av mangel på langmodighet.

Tålmodighet er den sinnlikevekt som gjør at man venter på at resultatet blir oppnådd. En som er tålmodig, blir ikke frustrert selv om problemer ikke alltid åpner seg for øyeblikkelige løsninger. En gudgitt langmodighet (eller tålmodighet) kan bare komme når man gjør bruk av den Hellige Ånd.

12. Er mildhet også en viktig frukt eller et resultat av at man er fylt av den Hellige Ånd? Gal. 5:22.

Kommentar: Mildhet – på engelsk: gentleness – har først og fremst å gjøre med å være til nytte med villighet, nåde og vennlighet, med at man lar seg forplikte. En 'gentleman' vet å legge merke til andres behov; han har tatt seg tid til å lære seg samværets elskværdigheter; han er høflig.

Men mildhet er meget mere. Legg merke til Paulus' uttalelse til tessalonikerne: «Men vi var milde iblant eder likesom en mor varmer sine barn

ved sitt bryst» (1. Tes. 2:7). Apostelen brukte denne sammenligningen for å beskrive hvordan han og andre av Guds prester tar seg av medlemmene av Guds menighet. En mor må være bestemt og kjærlig vennlig og sikker, skikket og medlidende – alt på én gang! Hun må kle, fø og trene opp dem som hun har ansvar for, og rydde opp i det gale de gjør. Det kreves en såvel kvalifisert som villig person til å være en god mor.

En mild person er villig til å ta de ekstra forholdsregler for å se til andres behov. Han eller hun er villig til å bli skitten på hendene for å gjøre alt som er nødvendig.

13. Er også godhet et fremtredende trekk ved den Hellige Ånd? Gal. 5:22.

Kommentar: Godhet er karakteristisk for en som har gudelige kvaliteter, som dyd, høyreisthet og virkelig karakter. Denne frukt av den Hellige Ånd kunne sannsynligvis beskrives som en oppsummeringsfrukt som i en sum gir karakteren til en som fremviser de ni andre fruktene som Paulus nevner opp og som derfor daglig blir mer og mer lik Gud.

14. Er tro en av Guds Ånds livsviktige frukter? Gal. 5:22.

Oversetters kommentar: Det greske, inspirerte ordet «*pistis*» kan oversettes med «trofasthet», men mere dekkende, som i den engelske KJV Bibel, med ordet «tro», det ord som også den norske bibeltekst bruker i de fleste andre oversettelser av ordet «*PISTIS*», som f.eks. i 1. Kor. 13:13 og Hebr. 11:1.

Er dette selve Jesu Kristi tro? Gal. 2:20; Fil. 3:9.

Oversetters kommentar: i de norske bibeltekster er det dessverre ikke skjelnet mellom de vesens forskjellige begrepene: «(vår) tro på Kristus» og genitivformen: «Kristi tro» – på engelsk riktig oversatt: «the faith of Christ». På norsk står det hver gang troen på ..., også hvor det skulle stått Kristi tro. I Gal. 2:16 står uttrykket tre ganger. Den midterste gangen er uttrykket riktig, oversatt fra gresk: «*EIS XRISTON*» (på Kristus, engelsk: *in Christ*); men både første og siste gang er det greske uttrykket: «... *PISTEOS XRISTOU*» (på engelsk riktig oversatt: «... faith of Christ» – «Kristi tro,» som altså skal være i den kristne).

Kommentar: For mange er tro ikke noe annet enn en 'flyktig åndelig tilværelse.' Men i virkeligheten er tro en gave fra Gud (Efe. 2:8) som er innpodet ved den Hellige Ånd fra Jesus Kristus.

Det opprinnelige greske ordet for tro er '*pistis*' som betyr fast overbevisning, forsikring, trofasthet. Når man sier at en person er trofast, mener man at han er omhyggelig med å ta vare på det som er blitt ham betrodd. Man kan ikke ha virkelig tro med mindre *man er trofast*. Vi bruker ordet 'trofast' (fast å tro på) oftere enn vi er klar over i vårt daglige liv.

Hva er f.eks. en trofast funksjonær? Det er en som ikke jukser eller stjeler, og som man kan regne med vil gjøre en god jobb. Han er lojal overfor sin arbeidsgiver.

15. Hvorledes viste Kristi tro seg i Guds store menn? Les Hebreerbrevet 11.

Kommentar: Guds patriarker og profeter hadde Guds Hellige Ånd, noe vi skal få se litt senere. Disse menn (og kvinner) brukte Guds Ånd når de utførte rettmessige gjerninger. «Ved tro nektet Moses ... å kalles Faraos datters sønn ... forlot Egypten ... holdt påsken ... gikk gjennom det Røde Hav ... [mens andre] ved tro seiret over kongeriker, håndhevet rettferdighet, fikk løfter oppfylt, stoppet gapet på løver ...» (Utdrag fra Hebreerbrevet 11).

For disse menn og kvinner var tro ikke et blott og bart ord. Troen var *aktiv* og *levende!* De hadde et oppdrag å utføre – et ansvar overfor Gud. Hver av dem fikk seg tildelt et særskilt arbeide – og *det gjennomførte de!*

Etter å ha grunnet over disse bemerkelsesverdige eksemplene på tro, kan man bedre forstå hvorfor Herbert W. Armstrong sier så meget om alt det Guds arbeide som må gjøres i dag. Det arbeide er også *vårt* arbeide. Han er av Gud blitt betrodd et spesielt arbeide, som han har vært – og stadig er – omhyggelig opptatt av å utføre og verne om!

Som tidligere nevnt har års erfaring vist at de som vokser åndelig er de som *forblir trofaste* mot Guds oppdrag – som legger hele sin sjel i selve Guds arbeide – de som så langt de formår tar aktivt del i å fullbyrde Kristi oppdrag til hans menighet.

16. Vil saktmodighet også være et av trekkene ved et individ som er ledet ved den Hellige Ånd? Gal. 5:22. Hvem ga i så henseende et fremtredende eksempel? 4. Mos. 12:3.

Kommentar: Mange har uriktig antatt at saktmodighet alltid er ensbetydende med svakhet. Før sin omvendelse var Moses en arrogant og sterk personlighet. Men etter sin omvendelse ble han så hengiven til Gud og så fylt med den Hellige Ånd, at han ble ansett for å være det saktmodigste menneske på jorden. Han søkte ikke lenger å fremheve seg selv, men fikk en underdanig og ydmyk innstilling.

Da Gud var i ferd med å gjøre Israels barn arveløse og tilintetgjøre dem på grunn av deres mange opprør, så – til tross for mange falske anklager mot hans egen person – tryglet Moses Gud om å spare dem (4. Mos. 14) og så viste han i saktmodighet dem til rette som «sier imot» (et nødvendig trekk hos en Herrens tjener – se 2. Tim. 2:24–25). En saktmodig person er ikke hevngjerrig!

17. Hvilket trekk er det siste, og et av de minst forståtte av den Hellige Ånds frukter som Paulus nevner i Gal. 5:22?

Kommentar: Det greske, inspirerte ordet her er: «EGKRATEIA. Det er i en del skandinaviske bibeler feilaktig oversatt med: 'avholdenhet.' Andre har riktige oversettelser som: selvbeherskelse. Ordet innebærer *selvkontroll* og *måtehold* – spesielt hva angår sanselige nytelser. Salomos ordsprog er full av formaninger om å vise måtehold. Det er et meget viktig trekk ved Guds Ånd, som også må oppøves.

18. Når man mottar Guds Hellige Ånd, vil da disse kostelige frukter plutselig vise seg over natten, så å si øyeblikkelig? 2. Peter 3:18; Matt. 5:48.

Kommentar: Fruktene på et tre viser seg ikke over natten. Det trengs *tid*, vann, næring fra jorden og solskinn for at de skal vokse frem. Det trengs likeledes tid for at man skal vokse og frembringe «Åndens frukter»!

19. Hvorledes kan et menneske begynne på veien som fører til at man blir i besiddelse av de herlige frukter som Guds Hellige Ånd tildeler? Ap.gj. 2:38.

Ånd må brukes og fornyes

Man har et åndelig sinnelag i samme grad som man i sitt daglige liv frembringer Guds Hellige Ånds frukter. Bare det å ha fått av Ånden ved en unnfangelse vil ikke gjøre deg åndelig-sinnet, med mindre du *benytter deg av* og *ANVENDER* den Hellige Ånd hver eneste dag!

La oss merke oss hvordan eksemplet med menigheten i Korint klart viser dette.

1. Var medlemmene av Guds menighet i Korint unnfanget ved den Hellige Ånd? 1. Kor. 3:16. Og allikevel, var det mange av dem som ikke egentlig viste Guds Ånds frukter? Vers 1-3.

Kommentar: Legg merke til at det var *Guds* menighet Paulus henvender seg til. De var omvendte. De var Kristi legeme, Paulus' «brødre.» Men de handlet som gjennomsnitts mennesket, som mannen i gata, de oppførte seg på en *ikke* åndelig måte. De hadde fiendskap og trette seg imellom, innbyrdes krangel og strid. Det var en splittende ånd blant dem, som delte dem i innbyrdes stridende grupper. Dette er nettopp noen av de ting som er oppført i Galaterbrevet 5:19-21!

Hva var deres problem? For de var jo *omvendte* og *hadde* Guds Ånd, så de var altså medlemmer av kirken (1. Kor. 12:13), men hvorfor frembragte de da kjødelige og langt fra åndelige gjerninger?

2. Må man gjøre bruk av den Hellige Ånd? 2. Tim. 1:6-7.

Kommentar: Selv om medlemmene i Korint hadde Ånden som en unnfangelse, syntes de å ha tapt av syne det faktum at den må benyttes, at man må *tappe* av denne kilden for å frembringe frukter. De

produserte kjødets gjerninger, idet de gjorde det som falt dem naturlig, ganske enkelt fordi de ikke «opptente» *Kristi Ånd* og brukte av den for å frembringe de resultater som kommer av Kristi sinnelag! (Fil. 1:11.)

En annen sannsynlig og kanskje innlysende grunn til at noen reagerte «kjødelig» var at de manglet et forråd av *Kristi Ånd*. Legg merke til hvordan de følgende skriftstedene illustrerer dette.

3. Indikerer *Kristi* lignelse i Joh. 7:37-39 at hans *Ånd* strømmer inn i en og ut igjen? Legg også i denne henseende merke til Esaias 44:3; Jeremias 17:13 og Johannes 4:10, 13-14 (Husk at vi fra tidligere leksjoner har lært at «Herren» som det vises til i Esa. 44 og Jer. 17 ikke er noen annen enn den som i Det nye Testamente blir til mennesket Kristus.)

4. Er det slik at man én gang for alle får tilstrekkelig av *Kristi Ånd* til å vare livet ut, eller må «forrådet» fylles opp hver eneste dag? Fil. 1:19; 2. Kor. 4:16.

Oversetters kommentar: Det greske ordet som i Fil. 1:19 er oversatt «hjelp» er «EPIKHOREGIAS», som best kan oversettes 'forråd' som på engelsk (supply). Verset slutter da med: «... og forrådet av Jesu *Kristi Ånd*.»

Kommentar: Guds *Ånd*, som Kristus har oppsyn med, er *aktiv* – *DYNAMISK!* Den er en kraft i bevegelse som ikke kan korkes opp på en flaske i deg. Jesus sammenlignet den med levende vann som strømmer inn i deg og så *ut fra deg* i form av «gode gjerninger» – kjærlighet, glede, fred, lydighet osv. Den *sirkulerer* som elektrisitet i en sluttet krets – fra Gud, inn i deg og så ut fra deg som «*Åndens frukter*», og endelig tilbake til Gud.

I betraktning av at *Ånden* må strømme inn i oss og så ut igjen, er det klart at vi stadig må få forsyning av den. Derfor må forsyningen av den Hellige *Ånd* i oss *fornyes daglig* ved kontakt med Gud ved bønn i oppriktig tro (Lukas 11:13). For å omskrive det til våre dagers sprog: vårt «åndelige batteri» må til stadighet «lades opp.» Vi må til daglig «*plugge inn*» til selve *kraftkilden*. Denne den Hellige *Ånds* kilde er *GUD!*

Ikke generelt tilgjengelig før *Kristi* tid

1. Tilbød Gud opprinnelig de første mennesker muligheten til å motta Guds Hellige *Ånd*? 1. Mos. 2:8-9, 16-17.

Kommentar: Adam og Eva ble gitt fri adgang til Guds Hellige *Ånd* og det dermed følgende evige liv, som symbolsk fremstilles som fruktene av «*livsens tre*.»

2. Men av hvilket tre foretrakk de å spise? 1. Mos. 3:3-7.

Ambassador College tegning

KONSEKVENSEN AV SYND – Adam og Eva drives vekk fra Edens have og «*livsens tre*». De ble nektet videre adgang til den Hellige *Ånd* fordi de hadde vært ulydige mot sin Skaper.

Kommentar: Til tross for at deres Skaper hadde advart dem mot de skrekkelige konsekvenser det ville medføre å spise frukten på «*treet til kunnskap* om godt og ondt,» ble Adam og Eva ved djevelens listige argumenter overtalt til tvert om å ta av den frukten som fører *til døden!*

3. Hva var straffen for å være ulydig mot Gud? 1. Mos. 3:16-19. Ble de fra da av nektet adgang til den Hellige *Ånd*? Vers 22-24.

Kommentar: Guds uttalte hensikt fra begynnelsen var å gi mennesket den Hellige *Ånd*. Det var bare etter at våre første foreldre hadde vært direkte ulydige mot et ganske bestemt bud fra selve deres Skaper at den Hellige *Ånd* ble nektet dem. Det er derfor som en helt klar følge av det at Gud *bare* gir sin *Ånd* til dem som streber etter å lyde ham (Ap.gj. 5:32).

4. Ble våre første foreldres ulydighet et mønster for hele menneskeheten? Rom. 5:12.

Kommentar: Hvis Adam og Eva hadde tatt av det

treet i Edens have som representerte Guds Hellige Ånd – «livsens [det evige livs] tre» – ville de blitt befruktet av Gud og til sist tildelt evig liv ifall de hadde fortsatt å adlyde Gud. Men Adam og Eva måtte virkelig ønske seg Guds Ånd og overgi seg til Guds vilje for å motta hans Ånd – *nøyaktig slik alle må gjøre det i dag*. Men de valgte i stedet å ikke motta Ånden. De lyttet til Satan og fulgte den veien som bare fører til døden (1. Mos. 2:17). Det var på grunn av den synden at Gud holdt sin Hellige Ånd, kjærlighetens og det evige livs Ånd, borte fra menneskeheten.

Fra selve det øyeblikket da det dødelige menneske var ulydig mot Gud, avskar det seg fra adgangen til Guds Ånd og fra det evige livs gave. Helt fra den gang har Gud tillatt menneskene å gå sine egne veier, idet Gud avsatte 6.000 år som han overlot til menneskene for at de gjennom denne perioden kunne få erfare de smertelige følger av å lystre det kjødelige sinns direktiver. Og menneskeheten har fortsatt å velge ulydighetens vei (Rom. 3:23), som har resultert i ubeskrivelige lidelser og død!

Det måtte derfor gjøres en soning og gjenforening for menneskeheten – og det skjedde ved Jesu Kristi offer ca. 4000 år senere. I mellomtiden kunne den Hellige Ånd i betraktning av en slik uforbederlig ulydighet *ikke* tilbys menneskeheten i sin alminnelighet. Men det var enkelte bemerkelsesverdige unntak.

5. Hadde patriarkene og profetene i gammel testamentlig tid adgang til den Hellige Ånd? 1. Peter 1:10-11.

Kommentar: Legg merke til at «Kristi Ånd ... var i dem.» Fra Adam til Kristus var det åpenbart ingen som ble kalt til åndelig frelse bortsett fra dem som ble kalt til å utføre en spesiell misjon. Fra Adam til Noah har vi bare beretning om Abel, Enok og Noah – på ca. 1900 år! Fra Noah og til Israel ble kalt ut av Egypten har vi Abraham, Lot, Isak, Jakob og Josef. Og så selvfølgelig Moses og noen få andre. Disse få hadde den Hellige Ånd og vil bli født inn i Guds rike, som vi klart blir fortalt i Hebreerbrevet, kapittel 11.

6. Hadde også Kaleb den Hellige Ånd? 4. Mos. 14:24, 30. Hva med Josva? 4. Mos. 27:18; 5. Mos. 34:9.

7. Hadde patriarken og profeten David også Kristi Ånd? 1. Sam. 16:13. (Husk at «Herren» var Kristus.) Hva sa David, som ytterligere beviser at han virkelig hadde den Hellige Ånd iboende i seg? Salm. 51:13.

Kommentar: Før han ble født som menneske var Jesus Kristus det medlem av Guddommen som stod for utdelingen av den Hellige Ånd til alle de trofaste menn i gammeltestamentlig tid. Han sendte Ånden til å være i dem for å gi dem tro, tillit og kraft. Legg

merke til: «Og enda alle disse fikk vidnesbyrd for sin tro, oppnådde de ikke det som var lovt [Guds rike], fordi Gud forut hadde utsett *noe bedre for oss*, så de ikke skulle nå fullendelsen uten oss [ved den første oppstandelse]» (Hebr. 11:39-40).

Kanskje Det nye Testamentes «tekniske finesser» om *hvordan* man blir unnfanget og født inn i Guds rike, ikke fullt ut var åpenbaret for patriarkene og profetene slik som de er det for oss i dag. De visste imidlertid at de – gjennom den éne som skulle komme i menneskeskikkelse for å gi sitt liv til løsepenger for de mange – skulle arve evig liv.

8. Lovet Gud for lenge siden at han igjen ville gjøre sin Ånd tilgjengelig for menneskene? Esek. 36:26-27. Vil den gjøre det mulig for en å være Guds lov lydig? Samme vers og Hebr. 8:8-11.

9. Lovet Jesus ganske spesielt at den Hellige Ånd ville være i hans disipler etter hans død? Joh. 14:16-19.

10. Er frelsens vei og det å motta av den Hellige Ånd nå tilgjengelig for alle som er kalt av Gud? Joh. 6:44; Ap.gj. 10:43; 13:26; 2:38.

Kommentar: I dag kan enhver som er kalt av Gud, ha hans liv og karaktertrekk som en faktisk del av sit eget vesen, noe som gjør en i stand til å overvinne sin kjødelige natur og vokse åndelig frem mot Guds rike.

11. Vil kjennskapet til Gud og anledning til å motta den Hellige Ånd til syvende og sist bli gjort tilgjengelig for *alle og enhver*? Esa. 11:9; Joel 3:1-2.

Ånden kom over dem i pinsen

1. Hva lovet Jesus sine disipler angående det å motta kraft fra himmelen? Luk. 24:49. Hvor bød han dem å vente på denne kraften? Samme vers og Ap.gj. 1:4-5,8.

2. Hvilken mirakuløs kraftdemonstrasjon var den Hellige Ånd årsak til da den for første gang kom til dem som var samlet i Jerusalem? Ap.gj. 2:1-12.

Kommentar: Guds Ånd kom med en lyd som av et fremfarende veldig vær; med utseende av tunger likesom av ild som skilte seg og satte seg på hver av dem. Den fylte disiplene og talte gjennom dem på en slik måte at alle som var der fra alle land hørte dem tale, enhver på sitt *eget* sprog! (Underet gjalt såvel det å høre som det å tale – vers 6, 8).

3. Hva het den dagen da den Hellige Ånds kraft på en slik mektig måte manifesterte seg? Ap.gj. 2:1.

Kommentar: Ordet «pinse» kommer av det greske «pentekoste» som betyr «femtiende». Den Hellige Ånd kom på pinsedagen (en søndag), femti dager etter Jesu oppstandelse.

Denne plutselige, storslagne og fryktingyvende manifestasjon av guddommelig kraft som virket i

Kristi disipler på den pinsedagen gjorde det klart for all verden at en *ny tid begynte* da alle de som tørstet etter den Hellige Ånd kunne få av den.

Den markerte begynnelsen på kronen på verket i Guds suverene skapelsesplan for mennesket – utviklingen av guddommelig karakter. Den var en forløper for den tidsepoke som Gud forut for lang tid siden hadde fortalt om da han sa til sin oldtidsnasjon, Israel (og gjennom den til hele verden): «... dager kommer ... da jeg vil opprette en ny pakt med Israels hus og med Judas hus ... Jeg vil gi min lov i deres sinn og skrive den i deres hjerte ...» (Jer. 31:31, 33).

Denne mektige manifestasjon av Ånd markerte at den kraft var kommet som Gud ville bruke til å inngravere sin lov i hjertene på dem som overgir seg til ham. Det var derfor Gud gjorde dette til en så *storslagen* og betydningsfull begivenhet. Den var av veldig betydning for hele menneskeheten og måtte aldri bli glemt og øyensynlig aldri bli gjentatt på akkurat den måten.

Hvordan man mottar den Hellige Ånd

1. Er den Hellige Ånd en gave fra Gud? Ap.gj. 10:45; 2. Tim. 1:6.

2. Hvor gjerne vil Gud i dag gi oss sin Hellige Ånd hvis vi ber om det? Luk. 11:10-13. Men hvordan kan vi vite at Gud vil høre oss, når vi spør ham i bønn? Joh. 3:22-24.

3. Er omvendelse og dåp klart og tydelig de første skritt i vår lydighet mot Gud hvorved han er bundet av sitt løfte om å gi oss (avle oss ved) sin Hellige Ånd? Mark. 1:14-15; Ap.gj. 2:38; 5:32.

Kommentar: Legg merke til at trykket er lagt på *lydighet*, på å underkaste seg Guds vilje – Guds lov. Gud vil bare gi sin Hellige Ånd til dem som har vist – både i *innstilling* og *ved gjerninger* at de ønsker å lyde ham.

Jesus sa: «Skje ikke min vilje, men din!» (Luk. 22:42.) Gud ønsker å se en underdanig, lydige innstilling i oss *før* han gir oss sin Ånd. Hvor klart det er at den Hellige Ånd er den absolutte underdanighetens og lydighetens ånd vis a vis Faderen. Hvis vi overgir vår vilje betingelsesløst til Gud, *vil han gi oss sin Ånd!*

Emnene omvendelse og dåp ble omhyggelig behandlet i leksjonene 9 og 10. Det er vel tilstrekkelig å gjenta at omvendelse betyr å vende om og gå den andre veien – å forsake alle ens veier som har vært imot Guds lov, og snu inn på Guds vei som er hans lovs vei. Å «tro evangeliet» betyr å tro hvert budskap som Jesus kom med – den gode nyhet om Guds rikes komme, som så helt bestemt innbefatter det å tro på ham som vår personlige frelser.

Gud gjør det helt klart at ingen som uavlatelig

synder (som har det som levemåte) noen sinne vil bli født inn i Guds familie, som skal styre hele universet (Gal. 5:19-21). Alle som ønsker å bli medlemmer, født på ny inn i Guds familie og bli medregenter med Jesus Kristus i Guds rike, må *nå slutte med å synde* – slutte med å bryte Guds lover! Alle må *angre* på opprør mot Gud; må hige etter – og faktisk bokstavelig begynne å *ADLYDE* Guds Ord og underkaste seg hans autoritet over deres liv – *holde hans bud!*

Etter tro og alvorlig, dypt følt anger og omvendelse fra synd, er neste skritt i retning av å bli en kristen vanndåp. Dåpen er et ytre symbol på at vi angre på vårt gamle, syndige, ulydige liv – vår fullstendige avstandtagen fra vår gamle, syndige levemåte – og på vår villighet til nå å adlyde Gud på alle måter.

Så snart du har tatt de to skrittene, da er du uten ytterligere betingelser lovet den Hellige Ånd ved håndspåleggelse av en av Guds kalte og utvalgte prester.

Gud har forpliktet seg til å utføre sin del, hvis du først utfører din. Gud sier: «... så *skal I få* den Hellige Ånds gave.» Det er et absolutt løfte av Gud! Ikke noe «kanskje,» «sansynligvis» eller «om mulig.» Du *vil motta* den Hellige Ånd fordi Gud *lovet det!*

Du kan deretter be Gud å dirigere deg ved hjelp av sin Hellige Ånd for å føre et nytt liv i overensstemmelse med hans åpenbarte Ord – Bibelen.

Ånden og Guds menighet

Så snart vi har virkelig angret og omvendt oss, er blitt døpt og har mottatt den mirakuløse unnfangelse av Guds Hellige Ånd, blir vi da automatisk del av et «legeme»? 1. Kor. 12:13. Hvilket legeme er det Paulus taler om? Vers 27; Efes. 1:22-23; Kol. 1:18.

Kommentar: I 1. Korinterbrev 12 trekker Paulus en sammenligning mellom det menneskelige legeme og Guds menighet. Og som vi oppdaget i leksjon 10, taler han i vers 13 om å bli døpt – satt inn i det åndelige «legeme» d.v.s. Guds menighet.

Om man altså «slutter seg til» en gruppe som kaller seg et kirkesamfunn og får sitt navn oppført i gruppens medlemsliste, så betyr *ikke* det at man dermed de facto blir et medlem av den kirken som Jesus grunnla. Vi kan ikke bli en del av Kristi legeme ved ganske enkelt å ta den beslutning å «delta» i en kirkes gudstjenester.

Seglet på et medlem av Guds sanne kirke er *unnfangelsen* ved den Hellige Ånd. De som ikke har mottatt denne Ånd, er ganske enkelt ikke lemmer på Kristi sanne legeme. De er ikke virkelige kristne! (Rom. 8:9.) Gud lover *bare* å gi sin Ånd til dem som

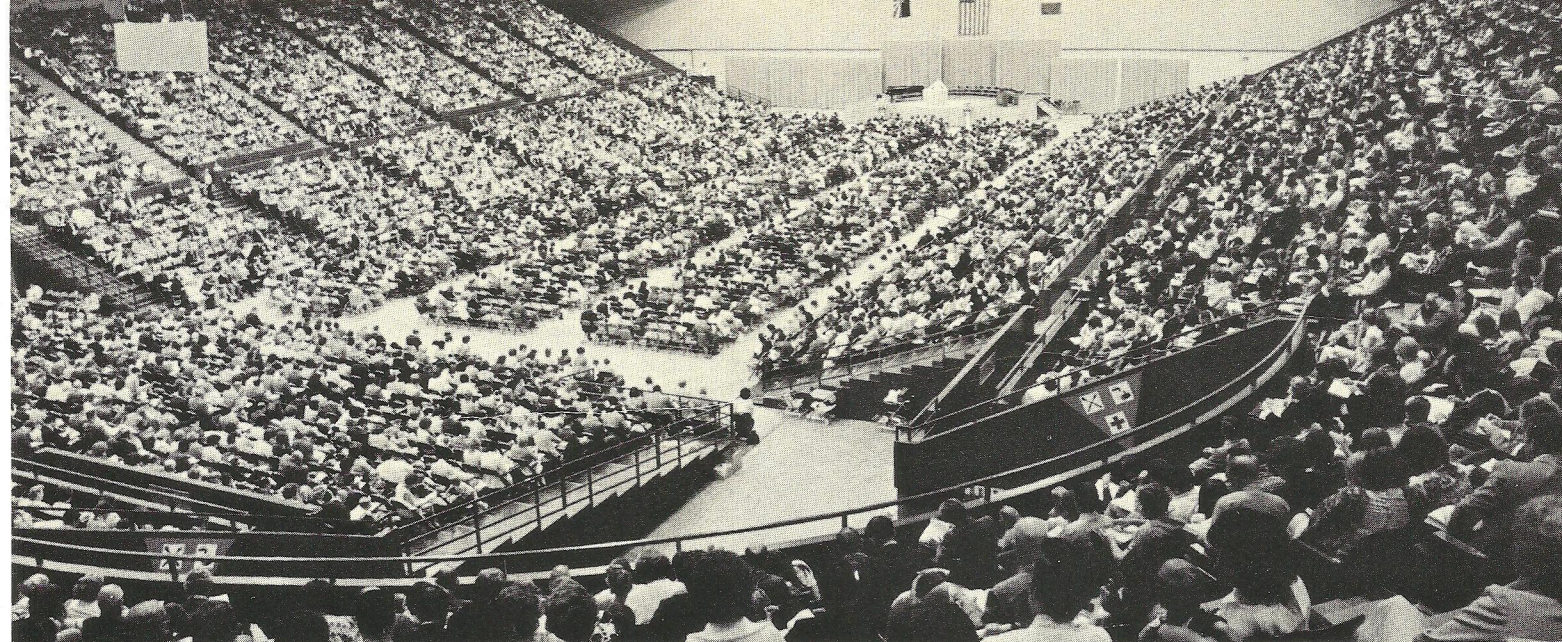

Foto: Ambassador College

angrer sine synder og blir døpt (Ap.gj. 2:38; 5:32).

Men etter at vi er døpt og unnfanget ved Guds Ånd – hva så?

2. Hva befalte Kristus sine prester å gjøre for dem som han hadde anbrakt i sin menighet? Matt. 28:19-20; Joh. 21:15-17; 1. Pet. 5:1-3. (Legg merke til de tre siste ordene i hver av de tre versene i Joh. 21.) Hva er *hensikten* med at Guds prester skal «fø» Kristi «får»? Efes. 4:11-15.

Kommentar: Gud har anbrakt sine kalte og utvalgte prester i sin menighet for å «fø flokken» så den kan vokse åndelig – «... forat de hellige kunne bli fullkommengjort til tjenestegjering til Kristi legemes [Guds menighets] oppbygelse, inntil vi alle når frem til *enhet* i tro på Guds Sønn og i kjennskap til ham til manns *modenhet* [mentalt og åndelig fullvoksne], til aldersmålet for Kristi fylde» (Efes. 4:12-13).

Som tidligere nevnt i leksjon 8 er det på det menneskelige plan faren som avler barna. Det er ikke han som «bærer» dem til de er «fullbårne;» det er *moren* som gjør det, etterpå. Etter farens del, som starter prosessen, går det alltid en viss tid som fører frem til den endelige fødsel. På samme måte som menneskemoren nærer sitt unnfangede barn gjennom morkaken og navlestrengen, næres også Guds barn med åndelig føde *innen Guds menighet*.

Parallellen er ganske slående. Åndelig sett er Guds menighet «moren» (Gal. 4:26) til alle som er blitt unnfanget ved hans Hellige Ånd. Kristus har gitt sine prester ansvaret for å instruere, lære og råde menighetens medlemmer (Hebr. 13:17). Og likesom menneskemoren bærer sitt ufødte barn i den del av sitt legeme hvor hun best kan beskytte det mot fysisk skade, er oppgaven for Guds menighet også å beskytte det unnfangede Guds barn fra falsk lære fra falske prester.

Ved denne «oppføingsprosess» mottar enhver kristen den åndelige føde som er nødvendig for å

KRISTENT SAMHOLD – Medlemmer av Worldwide Church of God (Den verdensvide Guds menighet) i kirkekongressentret i Tucson i Arizona, USA. Utover å delta i regulære, lokale, ukentlige gudstjenester, samles titusener av medlemmer verden rundt i lignende lokaler for særskilte gudstjenester hver høst.

vokse åndelig inntil han eller hun er faktisk rede til å bli åndelig *født* ved oppstandelsen som et fullbåret medlem av Guds glade, regjerende familie!

Å finne den sanne kirke

Vi har nettopp sett at Guds sanne kirke er det legeme, den menighet, av troende som hver for seg har den Hellige Ånd. Derfor er det kirkesamfunnet en åndelig organisme. Og Jesus Kristus er dets hode.

Den sanne menighet forstår Guds frelsesplan og fullbyrder Kristi oppdrag: å preke det sanne evangelium som et *vidne* til alle nasjoner. Og som vi også lærte, menigheten nærer de åndelig unnfangede Guds barn, som Gud har anbrakt i den.

Når vi vet dette, blir det av avgjørende betydning for oss å lokalisere helt bestemt hvor dette Kristi sanne legeme er.

Men på nøyaktig hvilken måte går man frem for å finne Guds menighet og prester? Nøyaktig hvor er den kirke som Gud virker igjennom i dag?

Hevder ikke alle kirkesamfunn av de forskjellige trosretninger innen kristendom å være deler av Kristi sanne legeme? Vil noen kirke si at den *ikke* er den kirke som Jesus grunnla? Selvsagt ikke!

Hvilke er så de særtrekkene som vil lede oss til Kristi sanne legeme?

1. Vil Guds sanne menighet følge Kristus ved å fremholde Guds lov? Matt. 5:17; 19:17-19; 28:19-20; Joh. 15:10. Vil den kirken bokstavelig talt streve med stadig mere fullkomment å holde Guds ti bud og Kristi øvrige instruksjoner? Joh. 14:15; Åp. 3:7-8; 12:17.

(Kapittel 12 i Åpenbaringen personifiserer Guds sanne kirke som en kvinne.)

Kommentar: Den sanne kirke holder Guds lov i hevd. Den erkjenner at Gud satte i gang en lov som, hvis den ble holdt, ville bringe menneskeheten alt godt – overstrømmende velvære – et fullverdig liv.

Guds kirke proklamerer frimodig at Guds lov ikke er opphevet, men er blitt åndelig utvidet ved Kristus (Esa. 42:21) så den dekker ethvert tenkelig aspekt av menneskers virksomhet.

Den sanne kirke sier med David: «Ditt ord er en lykte for min fot og et lys for min sti» (Salm. 119:105). Den erkjenner at Guds lov er en av hans største gaver til menneskene.

Meget få kirker i dag kan påstå seg å lære lydighet mot hvert eneste av Guds ti bud. De få som anerkjenner disse budene, nekter å lyde andre av Guds instruksjoner som finnes i Bibelen. Så ikke anta at en kirke som bekjenner seg til Guds eller Kristi navn, nødvendigvis er en kirke som rent bokstavelig *adlyder* Kristus.

2. Vil Guds kirke være fristet til å sette Bibelen i miskredit eller minske dens verd og i stedet stole mere på menneskenes tradisjoner og idéer når de fastsetter sine hoveddoktriner? Eller vil den inderlig vel forstå at *hele Bibelen* – Det gamle og Det nye Testamente – er Guds sanne Ord? Luk. 4:4; 2. Tim. 3:15-17; 4:2; Esa. 8:20.

Kommentar: De eneste «skrifter» som var tilgjengelige for Timoteus var bøkene i Det gamle Testamente. Guds kirke tror at hele Bibelen er inspirert av Gud. Den sanne kirke benytter Det gamle Testamente slik også Kristus og apostlene gjorde, og tror at det også er en del av Guds Ord til oss i dag. (Det må selvfølgelig forstås i lys av Det nye Testamente.)

3. Vil Guds sanne kirke holde Guds sanne sabbat? Åp. 12:17; 2 Mos. 20:8-10.

Kommentar: Vi blir her i Åpenbaringen 12 fortalt at den sanne kirke holder «Guds bud». Disse budene innbefatter det fjerde budet, som befaler en å holde syvende dags sabbaten. Den neste leksjon, leksjon 12, vil forklare dette budet på en dypere og mer fullkommen måte.

Den Hellige Ånd og du

La oss nå uttrykke oss helt klart hva deg angår. Hvordan vet du når du virkelig angrer? Hvordan blir du døpt og mottar Guds Hellige Ånd? Hvordan kommer du i kontakt med en av Guds sanne prester?

Disse grunnleggende spørsmål er allerede besvart i denne og tidligere leksjoner. Som de fleste av dere kursdeltakere allerede vet, er Guds prester innen rekkevidde i alle deler av USA, Det britiske

samvelde, Vest-Europa og i det meste av verden for øvrig.

Så hvis du virkelig ønsker vanddåp og ønsker å motta Guds Ånd – eller hvis du har ytterligere spørsmål som du trenger å få besvart – da skriv og la oss vite om du ønsker en samtale med den prest i Worldwide Church of God (Guds verdensvide Menighet) som holder til i ditt område.

Husk at når du mottar Guds Hellige Ånd, vil du personlig begynne å føle en bemerkelsesverdig spennende forandring i sinnet, i hele din livsinnstilling, ditt syn på livet. Og etter hvert som du vokser åndelig, vil du oppleve en stadig forbedring av din karakter, en ny innsikt og øket forståelse, en forynget livsinteresse og et fantastisk gledelig syn på fremtiden!

RETTE SVAR PÅ PRØVEN

1-C	5-D	9-D	13-R	17-I
2-D	6-D	10-C	14-R	18-J
3-A	7-B	11-U	15-U	19-C
4-C	8-C	12-U	16-F	20-D

Vurder deg selv

19-20 riktige.....	særdeles godt
16-18 riktige.....	godt
13-15 riktige.....	noenlunde godt

Den her viste litteratur er viktig supplerende lesestoff. Hvis du ønsker et gratis eksemplar og/eller en liste over vår beslektede, tilgjengelige litteratur på skandinaviske, vennligst fyll ut og returner vedlagte kort.

PRØV DIN HUKOMMELSE

Denne prøve er formet slik at den vil hjelpe deg å huske viktige fakta som du har lært i denne leksjon. Du bare sirkler inn eller understreker hvert riktig svar. Etter at du har fullført prøven, sjekker du dine valg med de korrekte svar på side 19 og vurderer så deg selv.

1. Den Hellige Ånd **A.** er «menneskets ånd». **B.** er ganske enkelt vår «indre samvittighet». **C.** er Guds åndelige liv og natur som vi kan motta av ham. **D.** er den Guds åndelige kraft som vi er født med.

2. Hvem er en sann kristen i Guds øyne? **A.** En som bekjenner seg til kristendommen. **B.** De fleste kirkegjengere i dag. **C.** De som er blitt «født på ny». **D.** Bare de som er unnfanget ved den Hellige Ånd.

3. Hvorfor er det nødvendig å bli unnfanget ved Guds Ånd? **A.** Fordi åndelig liv og vekst i oss er umulig uten åndelig unnfangelse. **B.** Det er ikke nødvendig da vi allerede ble åndelig unnfanget ved fødselen. **C.** For at vi kan leve uklanderlig i dette liv. **D.** Så vi samtidig kan bli født av Gud.

4. Hva lover Gud Fader de åndelig unnfangede kristne? **A.** Et noe bedre liv her og nå. **B.** Rikdom, makt og ære i dette liv. **C.** At Gud en dag vil forvandle dem eller la dem oppstå til uddelighet, makt og ære. **D.** Nirvana.

5. Hvilken av de følgende påstander er sann? **A.** Åndelige begreper og prinsipper ligger ikke utenfor det som er begripelig for det menneskelige intellekt alene. **B.** Bibelen kan ikke under noen omstendighet bli forstått. **C.** Bare de skarpeste hjerner kan forstå åndelige sannheter ut fra sine naturlige forutsetninger. **D.** Den Hellige Ånd gir en evnen til å fatte de sannhetene som er åpenbart av Gud.

6. Hvordan kan man oppnå å bli virkelig lydlig mot Gud? **A.** Det er ikke virkelig mulig. **B.** Ved rent menneskelig viljestyrke. **C.** Ved den Hellige Ånd som tvinger en til å adlyde. **D.** Ved Guds Ånd som vil sikre en den åndelige tro og styrke til å motstå djevelen og til å gjøre Guds vilje.

7. Hva er Guds kjærlighet? **A.** Så absolutt ikke en av hans Hellige Ånds egenskaper. **B.** Guds hovedkaraktertrekk. **C.** Den har absolutt intet å gjøre med å holde hans bud. **D.** En sentimental følelse – en annen form for menneskelig kjærlighet.

8. Guds sanne menighet **A.** forkaster Guds lover. **B.** fullbyrder ikke Kristi oppdrag å preke det sanne evangeliet som et vidne til alle folkeslag. **C.** holder De ti Bud i hevd og strever etter å leve etter hvert ord av

Gud. **D.** er ikke interessert i Guds åndelig unnfangede barns åndelige velbefinnende.

9. Hva gjør en til et medlem av Guds sanne menighet? **A.** At man har sitt navn oppskrevet i medlemsfortegnelsen. **B.** Ens tro på Kristus. **C.** Ens vanndåp. **D.** Ens åndelige unnfangelse ved den Hellige Ånd.

10. Hva er hensikten med Guds menighet og presteskap? **A.** Å få medlemmene til å føle seg rettferdige. **B.** Å ta medlemmenes tiende. **C.** Å hjelpe medlemmene å bli mer lik Kristus og å beskytte dem fra djevelens falske presteskap og doktriner. **D.** Å ta medlemmenes beslutninger for dem.

RIKTIG ELLER URIKTIG

11. Siden vi ikke kan bli åndelig fullkomne i dette liv, har det ingen hensikt å streve mot fullkommenhet.

R U

12. Vi kan idag vente oss de samme særegne tegn på den Hellige Ånds komme som på hin pinsedag

R U

13. Den «Hellige Ånds frukter» er synlige hos dem som har og *braker* den Hellige Ånd.

R U

14. Jesu Kristi Ånd i en sann kristen må fornyes daglig for å frembringe «frukter».

R U

15. Det finnes idag ingen måte som man kan skjelve Guds sanne menighet på.

R U

SAMMENKOBLING

Trekk en linje fra ett og ett uttrykk i venstre kolonne til det uttrykket i høyre kolonne som hører korrekt sammen med dette.

16. Pinse

A. Født på ny

B. *Agape*

17. «Vintreet»

C. Unnfanget åndelig

D. Åndelig frukt

18. «Sæd»

E. *Parakletos*

F. Ånd ankommer

19. Arvinger

G. Åndelig vekst

H. Kristi Ånd

20. Glede

I. Jesus Kristus

J. Avlens Ånd